

ÚKP

Az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja

Következő számunk (katalógus) megjelenik:

2013. november 11.

lapzártá:

2013. október 30.

Felelős kiadó
Lafferton Kálmán

Felelős szerkesztő
Szabó Tibor Benjámin

Szerkesztőbizottság
Kányádi Sándor
Pécsi Györgyi
Tandori Dezső
Tőzsér Árpád

Kiadja:
Lafferton és Társa Kft.

Szerkesztőség:
1043 Budapest, Bocskai utca. 26.
Tel.: 210-9933, 210-9934
Fax: 210-9935
E-mail: ujkonyvpiac@ujkonyvpiac.hu
www.ujkonyvpiac.hu

Terjesztik:
könyvkereskedések,
könyvtárak, hírlapárusok,
illetve előfizethető a szerkesztőségben

Nyomás:
Pauker Nyomda
Felelős vezető:
Vértés Gábor igazgató

HU ISSN 1215-5551

A lapban megjelent írások nem feltétlenül egyeznek a szerkesztőség véleményével. Az írások tartalmáért a szerzők vállalják a felelősséget. A lapban megjelent hirdetések tartalmáért a kiadó felelősséget nem vállal.

Üdvözlét az Olvasónak!

Visszatérő kudarc – végül mégiscsak beöszült. Mályvádón a dámvadak (október egyetlen vállalható momentumaként) már a barcogáshoz próbálnak. És ez a szutyok évszak hozza, amit hozhat: a Kellő pénztárgépei vidáman csilingelnek, az ország szentmihálytúze körül (két nap alatt) egy Márai programnyi pénzt táncoltunk el, miközben a ködös, nehéz levegő (meg a marketingkényszer) pánikos önleleplezésbe kergeti az eddig rejtőző írókat. Egymás után derül ki jelentős (meg teljesen jelentéktelen) könyvek álneves szerzőiről, hogy kik ők valójában. Emlékszünk, például, Spiegelmann Laurára? Ugye, hogy nem. Illetve, csak az irodalmárok tudják már, hogy öt évvel ezelőtt az erotikus Laura Manga blog szerkesztett tartalmát (Édeskevés címmel) a Magvető adta ki, sok kattintás, vélhetően sok vásárló – zajos siker. Fontos könyvvé vált. És legyen világos, a Spiegelmann-projekt azért tudott egy rövid ideig érdeklődést fenntartani, mert a szöveg pariban volt az irodalommal. Sejtteni lehetett, hogy író hozta létre. Most meg már tudni is, mivel k. kabai lóránt (legújabb kötetének promóciójához kapcsolva) kiállt, és mondta, hogy ő az erotomán bloggernő. „Hú” és „Há”. Söhajok szakadtak fel a magyar irodalom tüdejéből – meglepetten, elismerően, hátba veregetve, ahogy jogos is. Csak az olvasók közül ez ma már nagyjából senkit se érdekel. A kurrens könyvek életciklusa nem öt év. Ha Spiegelmann írt volna még két-három kötetnyi valamit, most robban a leleplezés – így viszont megmarad literátus ügynek. (Nem hagynám ki, hogy felhívjam a figyelmet az *Édeskevés* első mondatára, egész pontosan arra képre, ahogyan (most már nem Laura, hanem Lóri, azaz:) k. kabai lóránt egy hímtaggal a szájában ébred – erős.)

És akkor még nincs vége. Mert vakmerően, s hívatlanul előáll második. Nyerges Gábor Ádám költő bejelenti, hogy ő Petrence Sándor. Asztabrutál!

Mondatnak se rossz, csak nehéz nem meghallani az olvasók udvarias értetlenségét: Hogy ki ez a kicsoda? Miről van szó?

Hát, ez az.

Nem baj, most a nevek mögötti szubsztancot is leleplezzük. Nyerges Gábor Ádám egy tehetséges fiatal költő, szerkesztő. Petrence Sándor pedig az a fiktív valaki (önvallomása szerint nípi író, költő és mező-gazdász; így), aki iparkodott néhány hónap alatt minél több irodalmi felületet telenyomni Pesten szerkesztett népiességgel előadott, stílustalanul roncsolt, rosszrímes pszeudo-parasztdalokkal. A Petrence-játék tökéletes vákuummetafora, zéró-szimbólum: híre a legbelsőbb irodalmári körön sem volt képes túljutni. Poénnak gyenge, szövegnek vacak. Az elgondolás eredetiségét most nem elemezném. Ne maradjon kétség: Petrence Sándor per definitionem az a valami, ami Spiegelmann szájából kilóg.

Mindegy, volt már ősz máskor is.

Különben pedig: Te sötétben bujkáló Barna Dávid – lépj elő!

Gábor Ádám Nyerges

felelős szerkesztő